MIELIPIDE

Miksi on hylätty kokonaan se periaate, että otettaisiin esimerkiksi tuulen energia suoraan hyötykäyttöön – ilman sähköksi muuntamisen häviötä. **JUKKA VAPOLA**

LUKIJALTA

Lain tarkistamiseen on tarvetta

Susioikeudenkäynnissä on voimakkaasti todistettu susien puhtautta dna-määrityksen perusteella.

Oikeudenkäynnissä toivoisi huomioitavan sen mitä historia todistaa. 1994 Perhossa liikkui suurissa laumoissa 24–26 sutta. Aiheutuneiden vahinkojen johdosta ministeriö antoi luvan poistaa ”neljä poikkeuksellisesti käyttäytyvää sutta”.

Sanamuoto oli tarkkaan harkittu. Kiistatta tiedettiin etukäteen, että laumassa oli risteytyneitä otuksia. Harkitulla sanamuodolla ehkäistiin asiaan eri tavoin suhtautuvien tahojen mahdollinen päättymätön kiistely.

Maaliskuussa 1994 professori Erkki Pulliainen sanoi Jyväskylässä esitelmässään: ”Susi on arka, lempeä eläin, ja se elää enintään viiden yksilön laumoissa ja yksi lauma tarvitsee tuhannen neliökilometrin reviirin. Jos lauma kasvaa suuremmaksi, se jakaantuu ja toinen lauma hakee itselleen uuden reviirin.

Vuonna 1994 otukset liikkuivat viittä suuremmissa laumoissa. Neljästä kaadetusta kolme oli hybridejä, yksi oli susi.

Luontoon jäi yli kaksikymmentä eläintä. Kuka todistaa, kuka tietää, kuka uskoo, että kaikki muut jäljelle jääneet olivat puhtaita susia? Kaadettujen jakauman perusteella ei kukaan. Professori Pulliaisen esiinnostaman laumakäyttäytymisen perusteella kyseessä olivat hybridit.

Pulliainen jatkoi: ”Maapallolla on viisi koiraeläintä, jotka voivat risteytyä keskenään. Jos susi ja koira risteytyvät, jälkeläiset voivat olla mielenvikaisia ja vaarallisia. Minä en voi hyväksyä sitä, että nämä risteytymät pilaavat suden maineen. Ne on välttämättä saatava pois luonnosta.”

Nyt, toisin kuin professori Pulliainen 1994, todistetaan, että risteytymät ovat heikkoja, lisääntymiskyvyttömiä, saalistamiseen heikkoja ja itsestään luonnosta poistuvia yksilöitä. On syytä kysyä kuka ja miten asia on kahdenkymmenen vuoden aikana tutkittu? Onko johtopäätös kouraistu ilmasta, oliko Pulliainen väärässä vai onko väite viranomaisten käsienpesua?

Perhon pinta-ala on 770 neliökilometriä. Vuonna 2013 Perhossa oli 12 yksilöä sekä kolme kaadettua ja sen lähialueella viisi yksilöä. 2 200 neliöpkilometrin laskenta-alueella oli yhteensä 20 yksilöä. Valtion viranomaisten tiedossa oli kaksi yksilöä.

Vuosina 1994, 2013 ja nyt 2014 otukset eivät ole olleet Pulliaisen mainitsemia arkoja, enintään viiden yksilön laumoissa suden lailla saalistavia. Voiko joku tämän päivän tutkija ja tiedemies todistaa miten kahdenkymmenen vuoden aikana, edelleen lajikäyttäytymisestä poikkeavista yksilöistä huolimatta, koko kanta on muuttunut puhtaaksi?

Vai oliko sattumaa, että 1994 ammuttiin Suomen ainoat hybridit?

Vuoden 1994 esitelmässään Perhossa petotutkija Nyholm totesi, että varmuudella susi voidaan tunnistaa askelluksesta.

Suden lumijälki poikkeaa muiden koiraeläinten lumijäljestä. Saattaapi olla niin, ettei lumijälkiä ole 1994 eikä 2013 kuvattu kaadetuista, eikä luontoon jääneistä.

Nyholm mainitsi 1994, että kaadettujen dna-tutkimus suoritetaan Ranskassa. Ovatko tulokset käytössä? Nyt kiistellään siitä, että dna-määrittely on yksin riittävä eikä tarvita lisäksi morfologista määrittelyä.

Kaksikymmentä vuotta sitten ministeriö lähti luvan myöntäessään lajikäyttäytymiseen perustuvasta määrittelystä ja oli oikeassa, 75 prosenttia kaadetuista oli koirasusia.

Se mitä on kaadettu ja mitä taaskin puskissa vilisee olisi dna-, morfologisen määrityksen lisäksi määriteltävä myös lajikäyttäytymisen ja lumijäljen perusteella.

Laumat ovat liian suuria, niitä on liian paljon ja yksilöt eivät ole arkoja, ollakseen susia.

Yhteiskunnallisesti ongelma on geenitasoa suurempi.

Vihertävä selitys on, että sudet tulevat lähelle asutusta, koska viittä kilometriä suurempaa rakentamatonta erämaata ei enää ole. Väestörekisteritiedot kertovat kuitenkin muuttoliikkeestä ja maaseudun autioitumisesta.

Laki ei ole enää ajan tasalla.

Pekka Lindholm
kunnanjohtaja eläkkeellä
Perho

Väärä neuvo

EK-asiantuntija, ottakaa täyskäännös. Pakotteet pois, rauha parempi. **Koskinen**

Tuet

Tuottajahinnat reaalitasolle ja maataloustuki Kelan kautta aikuisille ihmisille ruokakuitteja vastaan. Loppuu byrokratia kokonaan. **Martti**

Nimimerkki ”Pohtijalta” loistava idea (MT 3.12.). Maajussille oikeudenmukainen palkka ja jalostajille onni päästä tutustumaan EU:n tukiviidakkoon. **ML**

Ydinvoima

Kehtaako kansanedustajat antaa itsenäisyyspäivän aattona luvan venäläisten tukikohdalle. **Ei nimimerkkiä**

Palautetta

Mihin Esko Lehtimäeltä unohtui hölmöläisten suovalon kannosta pakettipellot, lehmäntapporahat ja kesantopellot (MT 1.12.)? **Teuvalta**

Häkeistä

Häkkikanalatkin kielletään, mutta ihmisiä sullotaan kiihtyvällä vauhdilla kerrostaloihin päällekkäin asumaan.Onko kana arvokkaampi kuin ihminen? **Ei nimimerkkiä**

Koekaniini

Talvivaara, Fennovoima jne. Uusia uljaita teknologioita, mutta miksi juuri pienen Suomen pitää olla koekaniini? **Pohjan Akka**

Ehdotus

Alv-palautukset viipyivät kuukausia, kunnes viipymälle tuli korko. Sama näihin Mavi hidasteihin, niin alkaa tapahtua. Prosentti päivässä, kuten on hakemuksillakin. **Ei nimimerkkiä**

Metsätiet

On huomattu metsäyhtiöiden yleinen haluttomuus korjata metsäteille puunajossa syntyneet vauriot. **Ei nimimerkkiä**

Hyljevahingot ovat tilastoja suuremmat

Kalastuksen hyljevahingot ovat suurempia kuin tilastot kertovat. Vain kevätjäältä metsästäen pystyttäisiin pienentämään hyljekantojen kokoa ja kalastajien menetyksiä.

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos (Rktl) tutkii merialueen ammattikalastajien hyljevahinkojen määrää. Tutkimuksen kohteena on hylkeiden vahingoittamien kalojen määrä pyydyksissä. Hylkeen ottamasta kalasta ei kuitenkaan aina jää jälkiä, eivätkä pyydysten rikkoutumisesta ja kalojen karkottumisesta aiheutuvat menetykset ole mukana luvuissa.

Tutkimuksen tulos on siten lähinnä suuntaa-antava minimiarvio todellisten hyljevahinkojen määrästä.

Uusimman raportin mukaan kolmannes ammattikalastusyksiköistä ilmoitti vahinkoja vuonna 2013 (Rktl 21.11.). Vahingoista ilmoittaneiden osuus on pienentynyt yhdeksällä prosentilla vuoden 2008 jälkeen.

Vahinkojen väheneminen lienee todellisuutta vain lohenkalastajien kohdalla, koska he ovat osittain voineet siirtyä käyttämään hylkeenkestäviä rysiä.

Vahinkoilmoitusten väheneminen johtuu ennen kaikkea verkkokalastuksen vähenemisestä ja ilmoittamiskynnyksen noususta.

Rannikolla toimivat verkkokalastajat eivät pysty suojaamaan pyydyksiään millään tavalla, ja jos ei pysty kalastamaan, vahinkojen määrä on tilastossa nolla.

Vahingoista ilmoittaminen saattaa myös tuntua kalastajasta turhalta, koska todisteiden puuttuessa kalastajaa ei usein uskota. Kalastajat ovat turhautuneita myös siihen, että ilmoittaminen ei ole johtanut mihinkään.

Nykyinen hallikanta, 37 500–50 000 eläintä, on niin suuri, että sillä on vaikutusta myös kalakantoihin. Esimerkiksi Suomenlahdella kaupallisesti tärkeiden kalalajien eli ahvenen, kuhan, lohen ja siian yhteenlaskettu osuus hallien ravinnosta oli yli 30 prosenttia (Ecoseal-hanke).

Hylkeensietopalkkio on ollut elinkeinolle merkittävä parannus, mutta järjestelmässä on isoja puutteita eikä se ratkaise ongelmaa. Eduskunnan maa- ja metsätalousvaliokunnan näkemyksen mukaan pitkällä tähtäimellä tehokkain keino vähentää hylkeiden ammattikalastukselle aiheuttamia vahinkoja on helpottaa hallin metsästystä koskevia säännöksiä ja kääntää hallikannan kasvu ja sitä kautta vahinkojen määrä laskuun (MmVM 8/2012 vp).

Alueelliseen kiintiöjärjestelmään siirtyminen oli askel oikeaan suuntaan; kun halleja havaitaan pyydysten lähistöllä, niitä voidaan alkaa poistaa välittömästi.

Itämeren hallikannan kasvu jatkuu noin kymmenen prosentin vuosivauhdilla metsästyksestä ja satunnaisista pyydyshukkumisista huolimatta. Suomen hallikannan arvioitiin olevan suotuisalla suojelun tasolla jo vuosien 2001–2006 luontodirektiiviraportoinnissa EU:n komissiolle. Vuoden 2001 jälkeen hallikanta on lähes kolminkertaistunut. Kannan pienentämiselle on kaikki edellytykset. Nykyinen metsästysaika ei kuitenkaan anna mahdollisuutta tehokkaaseen pyyntiin, vaikka kiintiötä kasvatettaisiin. Metsästys tulisi sallia jo maaliskuun puolivälistä alkaen, jolloin pyynti on mahdollista myös jäältä.

Maria Saarinen
FM, biologi
Turku

JARI NISKANEN/KUVALIITERI

Hallikanta kasvaa noin kymmenen prosentin vuosivauhdilla metsästyksestä huolimatta, Maria Saarinen kirjoittaa.

Vaihtoehtoina uusiutuvat tai Rosatom

Eduskunta äänestää 5. joulukuuta Rosatomin ja Fennovoiman ydinvoimahankkeesta. Itsenäisyyspäivän alla olevassa äänestyksessä ratkaistaan, sidotaanko suomalaisten veronmaksajien rahat venäläiseen ydinvoimahankkeeseen vuosikymmeniksi. Vaihtoehtona on kotimaisten uusiutuvien energiamuotojen ja energiatehokkuuden laaja käyttöönotto. Se tarjoaisi vientinäkymiä ja kasvua puhtaan teknologian suomalaisille yrityksille.

Suomessa on paljon osaamista puhtaissa teknologioissa, jonka käyttöönotto veisi meitä maailman ympäristöongelmien ratkaisijoiden etujoukkoon ja lisäisi energiaomavaraisuuttamme. Biotaloudesta löytyy ratkaisuja myös työllisyyteen.

Ydinvoiman lisärakentamisen aika on ohi. Ydinvoimahankkeet ovat taloudellisesti kalliita ja keskitettyjä ratkaisuja, joita toteutetaan nykyään lähinnä keskitetyn valtiojohdon maissa.

Venäläinen Rosatom on Venäjän valtiojohdon alaisuudessa oleva valtionyhtiö, jonka liiketalous on salaista ja sen toiminta on osa Venäjän valtion vallankäyttöä. Suomea ei kannata sitoa tällaiseen hankkeeseen vuosikymmeniksi. Fennovoiman hankkeen suomalaisina omistajina on pääasiassa kunnallisia energiayhtiöitä, jotka sitovat veronmaksajien rahoja tähän riskialttiiseen hankkeeseen.

Markkinataloudet länsimaissa valjastavat hajautettua energiantuotantoa oman energiamurroksensa toteuttamiseen. Energiantuotannolla luodaan nykyaikana teollisuutta, ei vain tuoteta sähköä sille. Suomalaiset työpaikat bioenergiasta, auringosta, tuulesta ja älykkäistä sähköverkoista auttaisivat kansantalouttamme uuteen nousuun. Laitetaan kotimaiset pääomat niihin.

Ville Niinistö
puheenjohtaja, Vihreät
Anne Bland
varapuheenjohtaja, Vihreät

Ympäristöystävällisyys on kilpailuvalttimme

Suomen Yrittäjien tuore puheenjohtaja Jyrki Mäkynen linjasi (24.11. MT), että ”yrittämisen arvot ovat tärkeämpiä kuin ympäristön arvot”.

Yrittäjien puheenjohtaja likaa lausunnollaan omaa pesää. Hän antaa sellaista kuvaa, kuin me yrittäjät haluaisimme elää takapajulassa, jossa ei ympäristöasioista välitetä. Miksi Mäkynen pitää yrittämisen arvoja vastakkaisina ympäristön arvojen kanssa, vaikka puhdas luonto on monen yrittäjän elinehto, erityisesti maaseudulla?

Suomalaisen ruuan hyvä maine tulee juuri siitä kuvasta, että Suomessa pidetään huolta ympäristöasioista. Matkailuelinkeino elää pitkälti luonnosta. Ympäristöystävälliset ratkaisut, uusiutuvan energian tuotanto ja cleantech tuovat työtä ja niiden varaan rakennetaan uutta yritystoimintaa. Yhä useammilla teollisuudenaloilla ympäristöstä huolehtiminen on liiketoiminnan tärkeimpiä tukipylväitä joita ilman pk-yrityksillä ei juurikaan ole kilpailuvalttia.

Ympäristöystävällisyys voi auttaa suomalaisia yrityksiä läpäisemään kovan seulan ja kansainvälistymään. Jo kansainvälisissä sertifiointijärjestelmissä ympäristökriteerit ovat olennaisen tärkeitä.

Yrittäjää ei rasita ympäristöasioista huolehtiminen, vaan huolenaiheena on muu sääntely.

Esimerkiksi elintarviketuotanto edellyttää Suomessa juuri tietynlaisia ja niin kalliita tiloja, että moni maaseudun pienyritys on kaatunut sellaiseen.

Yrittäjäjärjestö voisikin keskittyä joko tämän turhan säätelyn poistamiseen, tai edes edistyksellisen kuvan välittämiseen Suomen yrityksistä, kuten yrityksetkin tekevät. Näin esimerkiksi uusiutuvaa aurinkosähköä ostamaan alkanut Lappeenrannan energia nettisivullaan: ”Edistämme ympäristömme hyvinvointia – se on perusarvomme”.

Eini Kosonen
yrittäjä maaseudulla

Tuulen energia suoraan hyötykäyttöön

Kun paikalliset maatalousyrittäjät taannoin vieraailivat Olkiluodon voimalassa, siellä saatiin kokeilla sähkön tekemistä polkemalla generaattoria. Oli polkupyörään rakennettu laite. Tarkoitus tietenkin oli osoittaa, kuinka sitä sähköä saadaan syntymään. ’

Tuotto oli porrastettu eri tasoihin ja viimeinen taso oli pieni käsiporakone, johon saatiin hentoinen pyörimisliike ilman kuormitusta, kun raavaat isännät hikipäin polkivat.

Koelaite valaisi ainakin minulle, kuinka tehotonta on siirtää energiaa siten, että se muunnetaan sähköksi ja taas uudelleen otetaan käyttöön. Näin jälkikäteen ajatellen voisin päätellä, että kahden vuoden ikäinen lapsikin olisi hihnavälityksellä polkien saanut siihen poranterään samanlaisen pyörimisliikkeen.

Jo esi-isämme oivalsivat tämän suoravälitteisen voimansiirron mahdollisuudet, kun saivat pienet tuulimyllyt pyörittämään isoja myllynkiviä. Sähköksi muuntaen se ei olisi onnistunut liki mainkaan sen kokoisilla myllyillä, tosin sitä mahdollisuutta ei silloin vielä ollutkaan.

Sama oli pienien koskien vesivoiman hyötykäyttö, saatiin myllynkivet pyörimään, sahalaitokset toimimaan ja monenlaista hyötykäyttöä metallipajoissa koskien partaalla.

Monenlaista käyttöä hihnatai ratasvälityksillä ilman sähköksi muuntamista oli esi-isillä, veden pumppuamisessakin se oli erinomainen. Silloin vaan osattiin.

Sähkö on kätevää, mutta miksi on hylätty kokonaan se periaate, että otettaisiin esimerkiksi tuulen energia suoraan hyötykäyttöön, missä sen nyt suinkin voi toteuttaa, ilman tuota sähköksi muuntamisen häviötä. Yksi hyvä mahdollisuus olisi käyttää sitä suoraan lämmitykseen, pyörittämään tavalla tai toisella lämpöpumppuja. Se voisi olla siellä roottorin tasolla tai kulmavaihteen ja pitkän akselin avulla tornin sisällä maan tasalle tuotuna.

Pitää ottaa huomioon, että se torni ja voimalakaan ei olisi nykyisenlainen jättikokoinen, vaan tuon alkuosan vertauksessa kahden vuoden lapsen kokoinen saman tehon saavuttamiseksi.

Eli ne kohtuullisen kokoiset voimalat voisi sijoittaa taajamien teollisuusalueelle, jossa todennäköisesti on jo kaukolämpöverkkokin olemassa.

Nyt on tietenkin helppo tarttua siihen, että eihän ne sitten tuota sähköä, sitähän tarvitaan. Sähköä käytetään lämmitykseen ja eikö se johda samaan lopputulokseen, kun lämpö saadaan tuulivoimasta suoraan, eikä sitä sähköä sitten tarvitakaan.

Maaseudulla on monenlaista taitajaa. Kuka ensimmäiseksi tekee tällä periaatteella toimivan talonsa lämmityksen ja osoittaa sen yksinkertaisuuden ja edullisuuden nykysuuntaukseen verrattuna, joista ei mitenkään voi pitää ja joka tulee käymään kaikkien kukkarolle verojen muodossa.

Sähkön tuottamisessa piilee muutakin ongelmaa, jota ei olla tiedostavinaan.

Maailman väkirikkailla teollistuneilla alueilla näkee paljon valtavia kiehutusvesireaktoreita, joissa tuotetaan sähköä atomivoimalla ja suurin osa voimalan tehosta siis vapautuu lämpönä ilmakehään. Sillä on vaikutusta maailman lämpötilaan, vaikka toisin oletettaisiin.

Kun sitten alkukesällä lämpö alkaa nousta yli sellaisen rajan, jossa koneelliset jäähdyttimet alkavat jäähdyttää sisätiloja asunnoissa, liikkeissä, tehdashalleissa jne, tämä synnyttää taas valtavasti hukkalämpöä, joka lämmittää ilmakehää. Siihen tarvitaan lisää sähköä, jonka tekeminen tuottaa taas hukkalämpöä ilmakehään, joka pitää poistaa näillä jäähdytyslaitteilla, joka tuottaa taas hukkalämpöä, jonka sähkö pitää tuotta ja niin edelleen.

Siinä sitten tulee ne kesäiset lämpöhuiput, kun miljoonia hehtaareja yritetään pitää koneellisesti viileänä ja on saatu aikaiseksi tuo ketjureaktio.

Annan tähänkin vain yhden kehotuksen: ajatelkaa. Onko sähkön käytön lisääminen ollenkaan tavoiteltavaa, vai pitäisikö etsiä toisenlaista tulevaisuutta.

Tai kaatuuko tämä ajattelu siihen, niin kuin Mikael Jungner sanoi pressiklubissa, että Suomessa vallitsee ilmapiiri, että oikea ihminen ei ole koskaan väärässä, eikä väärä ihminen koskaan oikeassa.

Jukka Vapola

VIERASKOLUMNI

Missä EU, siellä ongelma

Keksin yllä olevan otsikon ollessani ensimmäistä kertaa presidenttiehdokkaana vuoden 2006 presidentinvaaleissa.

Älynväläys pätkähti päähäni MTV3:n vaalikeskustelussa. Kesken presidenttiehdokas Henrik Laxin puhetta, tokaisin: ”Missä EU, siellä ongelma.”

Tuo ilmaus jäi elämään poliittiseen kielenkäyttöön ja todellisuuteen.

Eduskunta on hyväksymässä Suomen yhteisvastuun kasvattamisen EU:n niin sanotussa kriisirahastossa. On mielenkiintoista nähdä, mitä tekee keskusta nyt. Koko tämän vaalikauden ajan he ovat äänestäneet perussuomalaisten kanssa yhteisvastuita ja tukipaketteja vastaan. Toista oli Matti Vanhasen ja Mari Kiviniemen aikaan, jolloin tukipakettihullutus aloitettiin. On ryhdin mittauksen aika. Miten on keskusta: omavastuu vai yhteisvastuu?

Perussuomalaiset ovat olleet oikeassa ja tämän kirjoituksen otsikko pitää yhtä totuuden kanssa. Euroopan unionissa on sovittu uudesta äänivaltapainotuksesta. Suomen äänivalta Euroopan unionin neuvostossa laskee 2,0 prosentista 1,1 prosenttiin.

Samaan aikaan Suomen nettomaksuosuus pompahtaa ylöspäin lähes 600 miljoonaa euroa ylittäen samalla miljardin nettomaksuosuuden. Yhteisvastuuta lisätään, ääniosuus puolittuu ja nettomaksuosuus tuplaantuu. Tämä on törkeätä ja huonoa asioiden hoitoa.

Ukrainan kriisi on tuonut elintarviketeollisuudelle ja maataloudelle merkittäviä taloudellisia menetyksiä. Mitä on tapahtunut? Venäjän käytöstä ei voi hyväksyä ja vastatoimet ovat seurausta siitä. EU on tehnyt päätöksiä kompensoida menetyksiä. Espanja on saanut tukea persikoistaan, Puola omenoistaan, Italia juustoistaan(vaikka niitä ei edes viedä Venäjälle!) ja Baltian maat maidostaan.

Mitä Suomi on saanut? Kokoomuslaisen maatalousministerin kootut selitykset. Tilanne on paha. Tässä on jo kansallisen puuttumisen paikka. Viljelijät ja elintarviketeollisuus eivät voi jäädä ”Pyrsselin” hyväntahtoisuuden varaan.

Islanti lopetti lähestymisneuvottelut EU:n kanssa, eikä Norjaa ja Sveitsiä saa kirveelläkään Euroopan unioniin. Tarjolla olisi Albaniaa ja Moldovaa. Nämä varmasti käyvät vanhoille puolueille ”osana eurooppalaista rauhanprojektia”.

Brysselin suunnitelmatalous syväjäädyttää Euroopan, tappaa talouskasvun ja tuo deflaation. Hilpeätä mieltä ei naurata. Lasku on karmaiseva. Eurooppa putoaa elintasossa alaspäin, suurimpana syynä on epäsymmetrinen eurovaluutta, joka on poliittinen – ei taloudellinen – raha, josta ei voida luopua, kuten Euroopan keskuspankin pääjohtaja kävi Helsingissä julistamassa. Ja Suomen veivikaulat taputtivat oman taloutensa kuolemantuomiolle.

Olen valoisa ja iloinen luonne. Optimisti. Emmehän me perussuomalaiset muuten olisi nollasta kolmanneksi suurimmaksi puolueeksi yltäneet. Tämä tilanne saa mielen matalaksi, jyrkänne lähenee ja alamäki kiihtyy. Näin ei voi jatkua, tähän on saatava muutos ja se tulee vain vaalien kautta. Toista tämän mallista hallitusta Suomi ei kestä. Perussuomalaiset tarvitsevat vaalivoiton.

❑❑❑

Olen viikon yrittänyt toipua eduskunnan homoliittoäänestyksestä. Ei onnistu.

Avioliitto on miehen ja naisen liitto. Nyt, aina ja iankaikkisesti. Tiedän jotakin poliittisesta viestinnästä ja propagandasta. Homoliittolobbaus on minun elinaikani suurin hysteerinen kampanja, joka onnistui. Perheen tappioksi. Se ei ole Euroopan unionin syytä.

TIMO SOINI on kansanedustaja ja perussuomalaisten puheenjohtaja.

timo.soini@eduskunta.fi

VIIKON KYSYMYS

Ostatko ruokaa verkosta?

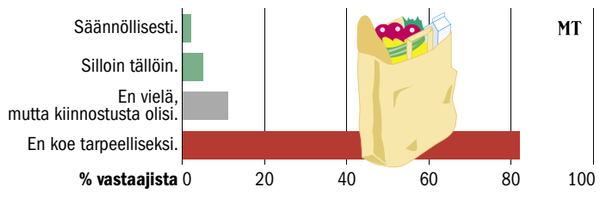

Ruuan verkkokauppa kiinnostaa harvaa

Ei ole ruuan verkkokaupalla tulevaisuutta, jos sen menestyksen määräisivät Maaseudun Tulevaisuuden verkkolehden lukijat.

Vain runsas kymmenen yli 600:sta vastaajasta on ostanut verkosta ruokaa säännöllisesti, silloin tällöinkin ostavien määrä jää kolmeenkymmeneen.

Stönö arvelee monen maaseudulla asuvan saavan verkkokaupoista saman vastauksen kuin hänkin: ”valitettavasti emme vielä toimita ostoksia Teidän postinumeroalueellenne”.

”Eipä ole yllätys, etteivät viitsi lähteä ajelemaan pitkin haja-asutusalueita edes Lounais-Suomessa.”

Moni kertoi ostaneensa verkosta erikoisuuksia, joita ei paikallisissa kaupoissa ole tarjolla. Entinen nautafarmari on ostanut verkosta ”jotain kuivatavaraa”, Viljatilallinen papuja ja linssejä, Stönö reilun kaupan suklaata, Herkkusuu olutta ja viiniä.

Harrikkakuski uskoo maahanmuuttajien hyötyvän verkkokaupoista. Niistä he pystyvät ostamaan kotimaassaan käytettäviä ruoka-aineita.

Marika Auersalmi pitää yhdeksän vuoden kokemuksella verkkoa hyvänä kanavana luomutuotteiden ostamiseen. ”Vaikka valikoima marketkaupassa on tänä aikana parantunut, niin jatkuvasti on tuotteita, joita ei muuten saa kuin tilaamalla.”

Oluen ja viinin verkkoostamista saksalaisesta verkkokaupasta puoltaa Herkkusuun mukaan edullisempi hinta ja tavaran toimitus suoraan kotiovelle.

Ainakaan hinnalla ei voi verkko-ostamista perustella. Verkosta ostettuna ruoka maksaa vähintään saman kuin lähimmässä ruokakaupassa, ja päälle tulevat toimituskulut, useat kommentoivat.

Moni kertoo ostavansa tuotteita mieluummin suoraan tuottajalta.

”Lihaa ei kannata ostaa lainkaan verkkokaupasta, on se niin ’sikakallista’, sillä hinnalla ajelee ostamaan suoraan tilalta kauemmaksikin. Miksi maksaa 15 euroa/kg ylimääräistä, kun voi itsekin hakea”, kysyy Entinen nautafarmari.

Samoilla linjoilla on **Leena Saarela**.

”Ostan kaiken mahdollisen suoraan tuottajalta ja mahdollisimman läheltä. Sillä takaan parhaan laadun ruokapöytääni ja elantoa edes vähän tuottajalle.”

Kiinnostavatko uutiset ilmastonmuutoksesta?
MT:n nettisivulla on nyt auki uusi viikon kysymys, jossa kysymme, kiinnostavatko uutiset ilmastonmuutoksesta.

JUHANI REKU